

Mutkia matkaan

Lahden Lutherin kirkko 22.03.2022

Kuva: Johannes Häkämies

Ville Melasen lähettikirje 2/2022 09.04.2022

Maaliskuun matka peruuntui

Olin ostanut jo lentolipun Krasnojarskiin ja valmistautunut matkaan, mutta maailmamme mullistui ja lähtö estyi. Venäjän aloittaman erityisoperaation myötä länsimaat alkoivat asettaa erilaisia Venäjää koskevia rajoituksia. Niinpä myös ilmatila suljettiin ja lippuni peruttiin. Rahat sain takaisin, kun en mennyt itse lippua peruuttamaan. Tällä hetkellä Venäjälle ei ole järkevää mennä, koska ihan arkielämään liittyy paljon käytännön ongelmia. Länsimaiset kortit eivät toimi, rahan vaihtaminen saattaa olla hankalaa. Myös varomattomista sanoista saattaisi koitua pitkäkestoisia seurauksia. Olen nyt, kuten ennenkin, muistuttanut seurakuntalaisiani ja rovastikuntani sananpalvelijoita, että seurakunta ei ole politiikan tekemisen paikka, vaan se on paikka, jonne kokoonnutaan Jumalan sanan ja Kristuksen asettamien sakramenttien ääreen. Se on paikka, jossa Jumala pitää huolta seurakunnastaan ja ottaa vastaan uusia jäseniä valtakuntaansa. Kristityillä, kuten muillakin ihmisillä, on oikeus äänestää tai olla äänestämättä yhteiskunnallisissa vaaleissa ja osallistua erilaiseen poliittiseen toimintaan. Kirkossa olemme kuitenkin aina kannattamassa Kristusta, joka on kirkon ainoa ja todellinen Herra. En tiedä, milloin pääsen seuraavan kerran Venäjälle. Olen muuten nyt luopunut krasnojarskilaisesta postilokero-osoitteesta, joten älkää vaan sinne lähettäkö enää mitään postia.

Idäntyöpäivät

Pari viikkoa sitten Ryttylässä järjestettiin perinteiset Idäntyöpäivät, joiden aikana Inkerin kirkon työ tulee perinteisesti laajasti esiin erilaisten ohjelmien ja keskusteluiden kautta. Inkerin kirkossa rukoillaan rauhan puolesta ja odotetaan erityisoperaation pikaista päättymistä. Näiden nykyolosuhteiden vuoksi Inkerin kirkon edustajat esiintyivät Idäntyöpäivillä lähinnä etäyhteyksien kautta. Kaikesta huolimatta kokoontuneelle kansalle välittyi kuva toiveikkaasta ja energisestä kirkosta, joka haluaa tavoittaa eri tavoin uusia ihmisiä. Kutsumus kantaa edelleen suurista haasteista huolimatta. Omalta osaltani työ idässä on nyt vain etäyhteyksiä: säännöllisiä Skype-seminaareja, vaihtelevalla syklillä tapahtuvia Zoom-kokouksia ja sähköpostiviestintää. Elämän arkeen liittyy tällä hetkellä Venäjällä monia ongelmia. Tällä

hetkellä keskeisin kysymys ei olekaan, voiko Venäjälle mennä, vaan monet elämän arkea koskettavat asiat. Tällä hetkellä odotan, rukoilen ja toivon elämän palautumista normaaliksi niin Venäjällä kuin muuallakin. Inkeriläisiä tapaan kuitenkin kotikaupungissani Lahdessa melko säännöllisesti. Lahteen muutti paluumuuttajia takavuosina kohtalaisen paljon. Toisinaan keskustelut kääntyvät venäjäksi, jopa vanhempien inkeriläisten kanssa keskustellessa. Venäjä kielenä ei ole enää niin traumaattinen heidänkään keskuudessa kuin takavuosina. Nyt on kuitenkin vaarana Suomessa(kin), että venäjän kielen puhuminen yhdistetään väärällä tavalla syntyneeseen konfliktiin. Kieli on väline yhteydenpitoon. Ei ole syytä vihata venäjää puhuvia. Moni suomalainen myös saattaa sotkea venäjän ja ukrainan kielet. Niissä on vähän samaa, mutta venäjää puhuvana ja ymmärtävänä huomaan heti, kuka puhuu venäjää ja kuka ukrainaa. Venäjää puhutaan Ukrainassa paljon ja voinee sanoa lähes kaikkien ukrainalaisten ainakin ymmärtävän venäjää.

Kehityskeskustelu

Kävin hiljattain kehityskeskustelun lähetysjohtaja Ville Auvisen kanssa. Totesin Villelle, että kyllähän tässä joutuu miettimään, että mitä sitä tekisi isona. Tällä hetkellä tilanne näyttää synkältä Venäjällä työskentelyn suhteen, joskaan en halua heittää kirvestä kaivoon. Kriisin aikana ei pidä tehdä hätiköityjä päätöksiä. Olen saanut rakennettua hyvin ohjelmaa tälle kevätkaudelle. Jos teillä kirjeiden lukijoilla on halua kutsua minut johonkin lähetystilaisuuteen seurakuntaanne, johonkin piiriin tai muuhun tapahtumaan tai tapaamiseen, olettehan yhteydessä minuun. Olen korona-aikana kasvattanut omaa lähetystietouttani ja tehnyt uutta materiaalia lähetyspiirejä ja lähetyskoulutusta varten. Evankeliumiyhdistyksen lähetysajattelussa on tapahtunut mielestäni myönteistä kehitystä siinä mielessä, että nykyään lähetystä ajatellaan laaja-alaisemmin – ei pelkästään tiukan lohkoajattelun mukaan. Afrikassa ei olla enää niin keskitetty vain tiettyyn maahan tai maihin, vaan työ koskettaa ihmisiä yli valtioiden rajojen. Venäjän-työllä on kosketuksensa Suomeen ja Viroon niin ikään Evankeliumiyhdistyksen työssä. Lähetystietoisuuden kasvattamisessa on yleistä hyötyä, mutta jokaisen maan kulttuuriin kannattaa yhä tutustua huolella. Venäläinen ja afrikkalainen ajankäytön huolettomuus ei oikein toimi Japanissa. Lähetystyö loppuu tässä maailmassa siihen, kun Kristus palaa kirkkaudessaan ja kunniassaan takaisin maan päälle. Lähetystyö ei ole turhaa, vaikka välillä tulee taukoja ja hankalia aikoja. Näin on ollut ennen ja näin on yhä tänään.

Narva

Kävin maaliskuussa Narvassa. Edellisestä käynnistäni siellä olikin vierähtänyt muistini mukaan kymmenisen vuotta. Tuossa ajassa monet iäkkäät seurakuntalaiset olivat nukkuneet pois. Toimitin lauantaina suomenkielisen jumalanpalveluksen ja sunnuntaina venäjän kielisen Narvan suurlukossa pienille porukoille. Hyvä, ettei venäjän kieli pääse ihan ruostumaan. Itse asiassa olen jo monien vuosien ajan toimittanut lähinnä venäjänkielisiä jumalanpalveluksia ja suomenkielisten liturgioiden toimittaminen on jäänyt melko vähäiseksi. Tämä on johtanut siihen, että äidinkielestäni huolimatta, on minulla venäjänkieliseen liturgiaan muodostunut rutiini, kun puolestaan suomenkielisessä liturgiassa on enemmän muisteltavaa. Pieniä eroja on Inkerin kirkon venäjänkielisen ja Suomen kirkon suomenkielisten liturgioiden välillä ja itse asiassa Suomessa on juuri niitä pieniä eroja seurakuntien ja jumalanpalvelusyhteisöjen välillä paljon. Inkerin kirkon venäjänkielisessä messussa lauletaan aina kiitosvirsi olipa paastonaika tai juhla-aika. Pienen paaston aikana ennen joulua lauletaan Hoosiannaa ja suuren paaston aikana ennen pääsiäistä veisataan tiettyä surumielistä paastonajan virttä. Nämä näistä. Narvassa pääsin näkemään Venäjälle, sillä vain Narva-joki erottaa Viron ja Venäjän toisistaan noilla kulmilla. Tapasin suomenkielisessä jumalanpalveluksessa vanhoja tuttujaakin. Moni asia on muuttunut Narvassa kymmenen vuoden aikana eli paljon on joessa vettä virrannut.

Perheen kuulumisia

Kerron jotakin perheen kuulumisista pitkän tauon jälkeen. Jotkut ovat odottaneet näitä kuulumisia. Tilanne on muuttunut niistä päivistä, kun Susanna oli Evankeliumiyhdistyksen työyhteydessä ja lapset

elivät lähettilapsen arkea kaukana Suomesta. Susanna on toiminut jo toista vuotta elintarviketyöläisenä. Hänen työssään on myös kansainvälistä väriä monien ulkomaalaistaustaisten työntekijöiden myötä. Venäjääkin on Susanna päässyt puhumaan. Helmi on 8. luokalla ja valmistautuu tulevan kesän rippileiriin. Päätimme pitkällisen pohdinnan jälkeen, että Helmi käy rippikoulun Lapuan Esantuvalla hienossa ympäristössä. Kävimme Esantuvalla Susannan kanssa pari vuotta sitten rippileirillä oppitunteja pitämässä ja ihastuimme paikkaan. Olen siellä kyllä käynyt joskus aikaisemminkin, mutta vuosien myötä muistot haalenevat. Vilja on viitosluokkalainen ja käy musiikkiopistolla kanteletunneilla sekä kuoroharjoituksissa. Juhana on ensimmäisellä luokalla ja hän harrastaa trumpetin soittoa ja on myös mukana kuorotoiminnassa. Juhanalta on lähtenyt viime aikoina useita hampaita ja tällä hetkellä edestä puuttuu muutama hammas, mutta uusia hampaita on tulossa.

Syntymäpäiväseurat

Jos Jumala suo ja minä elän, täytän toukokuun 9. päivänä 45 vuotta. Tällaisia juhlia ei erityisesti vietetä, mutta nyt elämme edelleen niin erikoisia aikoja, että on tarkoitus viettää tällaistakin merkkipäivää. Olen huonolla menestyksellä pyrkinyt kannustamaan ihmisiä viettämään syntymäpäiväjuhlia lähetyksen hyväksi. On siis näytettävä esimerkkiä muille, kun sanat eivät tuota tulosta. Syntymäpäivää on tarkoitus juhlistaa Lahden Lutherin kirkossa (Vuorikatu 37) toukokuun 9. päivänä klo 18 alkaen. Seuroihin on lupautunut puhumaan kurssikaverini Ari Lukkarinen ja Lutherin kirkon paimen Johannes Häkämies. Olen toki itsekkin menoissa mukana. En toivo mitään lahjoja, mutta lähetykselle kerätään. Olen päättänyt, että tuo kolehti kerätään tällä kertaa Evankeliumiyhdistyksen lähetykselle kohdentamatta sitä millekään tietylle työalueelle (Rahankeräyslupa: Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräyslupan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen työhön kotimaassa ja ulkomailla). Kolehdin lisäksi on mahdollisuus ostaa kirjoja. Tuon kirjoittamiani kirjoja myytäväksi sekä ehkä yhden tai kaksi muuta Sley-Median julkaisua. Ei ole pakko lahjoittaa eikä ostaa mitään, mutta toivoahan aina saa.

Sana

”Pilatus sanoi hänelle: ”Mikä on totuus?”” (Joh. 19:38)

Eräänä iltana ollessani palaamassa kotiin iltalenkiltä näin polulla lähellä asuintaloamme palaneen kirjakasan. Sen vieressä oli pieni ”Uusi testamentti ja psalmit” -kirja. Vain sen reunoissa oli hieman mustia jälkiä, mutta yksikään sana ei ollut palanut. Otin kirjan haltuuni. Vähän matkaa eteenpäin edettyäni löysin toisen samanlaisen kirjan täysin vahingoittumattomana. Ihmeellinen kokemus! Totuus ei pala tulessakaan. Raamatunkäännöksiä voidaan toki polttaa, mutta totuus ei sen myötä lakkaa olemasta. Pilatus ei ollut mikään hyvä mies. Hän ruoskitutti viattoman miehen. Miksi viaton mies piti ruoskia? Hän ei löytänyt Jeesuksesta mitään syytettävää, mutta langetti viattomalle kuolemantuomion. Pahoja olivat papiston edustajat ja pahoja olivat tavalliset kansalaiset, jotka huutamalla vaativat viattoman ristiinnaulittavaksi. Pahoja olivat roomalaiset sotilaat ja kaikki juutalaiset. Niin, he kaikki olivat syntisiä ja heidän kaikkien sanat ja teot ajoivat Kristuksen ristille suuriin tuskiin ja suuren suuren uhraukseen. Pahoja olivat ja ovat muut. Oikein syntisiä!

On totta, että kaikki ihmiset ovat syntisiä. Se tarkoittaa sitä, että kaikki ihmiset ovat ansainneet Jumalan vihan ja rangaistuksen, mutta myös sitä, että armosta jokainen syntejään katuva saa syntinsä anteeksi. Totuus on se, että eivät ainoastaan muut ihmiset ole pahoja ja syntisiä, vaan myös me olemme. Jeesuksen ajoivat ristille Jumalan käskyjen rikkominen: väärän todistuksen lausuminen lähimmäisistä, vallanhimo, kosto, tappamisen halu ja mikä pahinta Jumalan hylkääminen. Mekin olemme puhuneet lähimmäisistämme palturia, halunneet vaikuttaa väärin keinoin, jannonneet kostoja, tehneet väkivaltaa ja hyljänneet synneillämme Jumalan. Jeesusta ei ristiinnaulittu vain tuomiota toivoneiden ja vaatineiden

vuoksi, vaan myös meidän vuoksemme – kaikkien ihmisten vuoksi. Me kaikki olemme ajatuksilla, sanoilla, teoilla ja laiminlyönnin ajaneet Kristuksen kärsimään Golgatan keskimmaiselle ristille.

Jeesus on tie, totuus ja elämä. Hän on ainoa todellinen tie iankaikkiseen elämään. Apostoli Paavali kirjoittaa kolossalaisille Kristuksesta: ”Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen.” Näin se on. Kerran kastetulla ja tänäänkin uskovalla on Kristuksessa varma pelastus. Saamme käydä pian tutkimaan hiljaisen viikon ja pääsiäisen tapahtumia. Sanan kautta saamme käydä läpi Vapahtajan tuskien tien, katsoa Golgatalle ja ihmetellä ihmeellistä ylösnousemusta. Tämä kaikki ei ole pelkkää tarinaa, ei ainoastaan jotakin kirkkovuoden kertomusta tai näytelmää, vaan totisinta totta. Tämä kaikki on tapahtunut ja käyty läpi meidän ja meidän pelastuksemme tähden. Uskokaa Jeesukseen ja uskokaa Jumalan sanaan! Nyt katselemme uskossa kohti taivasta. Kerran katselemme taivaan kirkkaudessa Kristuksen kasvoja. Siunattua ristin ja ylösnousemuksen pääsiäistä!

Lähetysterveisin,

Ville

Esirukousaiheita:

Kiitos Jumalan varjeluksesta!

Kirkkoprojektien suotuisaa etenemistä Siperiassa

Voimia ja viisautta koululaisille ja heidän vanhemmilleen

Pandemian päättymistä

Pitkämielisyyttä ja kestävyyttä koettelemuksen aikana

Rauhaa maailman kansoille!

ville.melanen@sley.fi

<https://www.taivaallinenlahja.fi/susanna-ja-ville-melanen>

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Ville Melasen: työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Ville Melasen rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228
Viitenumero- ja osoiteasiat: anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 321 8614
Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.
Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.
Keräyslupa RA/2021/1127